

(kotrež woni menuja Patrem) te Słowa bjechu spjewanu: Et homo factus est, Boži Ssyn je so Gzlowek narodzil, a czi Ludžo stejachu a so nepoklawachu, da je won jeneho na Hubu dyrit, jeho napwarit a prajit: Ty gropy Gzlowecze, nehanibujesch so ty, so stejisch kajž Penk, a so s Wešelozju nepoklawujesch? Dy by Boži Ssyn nasch Bratr wordował, kajž wasch, nebychmy my psched Wešelozju wedžili, dže wostacz.

Ja nimam sa to, so je to wjerno, pschetoz ton Gzert je nasch a teho Kneša Krysťuša Nepscheczal, ale to je wjeszje wjerno, ton samy, kotryž to je wumyšlit, ton je wulkeho Ducha mjel, a tu wulku Gzesz derje spowal, kotraž so nam psches to stala je, so je so Boži Ssyn Gzlowek narodzil. Riz kajž Jywa a Hadam, kiž je se Semje sczineny, ale won je bišcye bliže snami spscheczeleny, dokelž so s Gzjela a Krywje teje Knežny Marijy narodzil je, kajž drusy Gzlowekojo, jeno so je ta Knežna sama byla, a psches swjateho Ducha wusweczena, bes Rjecha, a wot swjateho Ducha ton požonowany Plod podjala je. Hewak je won nam zylje runy, a jedyn prawy žonski Ssyn.

Hadam a Jywa nejstaj so narodžitaj, ale staj itworenaj, pschetoz Hadama je Boh se Semje sczinit, tu Žonu pak sjeho Rebla. Kak wele pak je Krysťus nam blischi, dyžli Jywa swojemu Muzej Hadamej, dokelž je sawjernje nasche Gzjelo a Krej? Tajku Gzesz dyrbimy sebi wožoko wazicz, a derje do nascheje Wutrobny sapizacz, so je so ton Ssyn Boži Gzjelo narodzil, a neje žane Rosdžjelenje bes jeho a naschim Gzjetom, hacž so jeho Gzjelo bes Rjecha je. Pschetoz won je wot swjateho Ducha podjaty, a Boh je tu Duschu a to Gzjelo teje Knežny Marijy se swjatym Duchom napelniť, so wona bewschitkeho Rjecha teho Kneša Jesuša je podjala a nobyla. Hewak je schitko nadnim cžlowfke bylo, kajž pola drubich Gzlowekow, so je jydł,

pit, Eod cžerpit, lacžny byl, Ssynu cžerpit, kajž drusy Gzlowekojo. Tajke, a teho runja cžlowfke Brachi, kotrež Rjecha dla na nas pschischle su, je won, kiž bes Rjecha bje, snešt a mjel, kajž my, kajž swjaty Pawol praji: Won je nam Gzlowekam wewschjem podomny wordował, a na Waschnju jako Gzlowek namafany. fPhilipp. na 2 St.

Tudy je so ta wožoka, wječna a krasna Majesteta tak lobofo ponizowala a delje podala, pschetoz won bydžische derje wot tajki Gzlowek wordowacz, kajkiž njetko we Rebešach je a Gzjelo a Krej ma, jako my, neje pak na tajke khude, flabe a khorojte Waschnje žiwy, kajž my na Semi žiwi smy. To bydžische won derje wot Spoczatka cžinicž wot, a bydžische tola wulka Poniznosz, a wulka Gzesz sa tu cžlowfku Schlachtu byla, ale won to neje žyl cžinicž; so by wopokasat, kajku wulku a wutrobnu Lubosz knam ma, so je tajku naschu hubenu Naturu horjewsat, so by nasche Rjechi (psches kotrež ta Natura je pokazena) a tu Sšmercž (kotraž psches ton Rječy nadnami kneži) wot nas wšat, a nas swojemu krasnemu Gzjelu, kotrež njetko ma, runych sczinit. So my njetko teho so wešelicž, troschtowacz a kwalicz možemy, so mamy Bratra we Rebešach (kotryž sam Boži Ssyn je), kotrehož so možemy a dyrbimy jako nascheho Gzjela a Krywje mozowacz; pschetoz ton je nesbožny Gzlowek, kotryž jeho horje newosme, ani tajkej Wešelozzi do swojeje Wutrobny pschindž neda.

So je ta Ursacha, cžohodla ta Historija kojžde Gžeto prjedowana budže, so by ta Wutroba kojždeho Młodeho to we sebi fakhowala, Bohu so sa to džakowala, a rekta: Njetko (Bohu budž Džak!) somnu žana Neusa neje, pschetoz ja mam Bratra (Božeho Ssyna), ton je so cžinit, kajkiž ja smy. Gžohodla pak won so tajki sczinit, a schto won